

Warszawa, dnia 12-07-2021 r.

Minister Klimatu i Środowiska

DGO-OP.050.35.2021.AŁ
1631508.5495513.4487698

**Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu RP**

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z oświadczeniem złożonym przez pana Senatora Stanisława Gawłowskiego na 24. posiedzeniu Senatu w dniu 27 maja 2021 r. w sprawie instalacji fotowoltaicznych (znak BPS/043-24-1027/21), poniżej przedstawiam stosowne informacje.

W odpowiedzi na pytanie pierwsze informuję, że w związku z dużą ilością paneli fotowoltaicznych wprowadzanych na rynek w ostatnich latach i prognozami na kolejne lata, obecnie w Ministerstwie analizowane są warianty zmian w przepisach dotyczących zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego w odniesieniu do paneli fotowoltaicznych. W szczególności dotyczą one sposobu realizowania obowiązku zapewnienia poziomu zbierania zużytego sprzętu oraz wysokości i sposobu obliczania opłaty produktowej.

W związku z pytaniem drugim informuję, że zasadniczo panele fotowoltaiczne stanowią sprzęt elektryczny i elektroniczny w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893). Ustawa ta wymienia panele fotowoltaiczne w załączniku nr 1 jako jeden z przykładowych rodzajów sprzętu zaliczającego się do grupy 4 sprzętu – sprzęt wielkogabarytowy. Wyłączone spod jej stosowania mogą zostać jedynie te instalacje paneli fotowoltaicznych, które spełniają definicję wielkogabarytowych stałych instalacji¹.

Zgodnie z powyższą ustawą wprowadzający sprzęt, a więc także panele, ma obowiązek osiągnięcia odpowiedniego poziomu zbierania zużytego sprzętu oraz poziomów odzysku

¹ Zgodnie z art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

i recyklingu. Poziom zbierania od 2021 r. wynosi 65% średniej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu w ciągu poprzedzających trzech lat (art. 20 ww. ustawy) i może być zrealizowany za pomocą zużytego sprzętu zaliczanego grupy 4. Poziom odzysku oraz poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określone są w art. 21 ww. ustawy i dla sprzętu z grupy 4 wynoszą odpowiednio 85% oraz 80% masy zużytego sprzętu.

Odnosząc się do pytania 3 wskazuję, że zasady i tryb obliczania oraz uiszczania opłaty produktowej regulują art. 72–78 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu. Opłata produktowa jest wnoszona bez wezwania na odrębny rachunek bankowy właściwego urzędu marszałkowskiego w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy. Natomiast w przypadku nieuiszczenia opłaty produktowej albo wniesienia opłaty niższej od należnej to marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu opłaty produktowej. Podstawą dla obliczenia wysokości tej opłaty przez marszałka województwa są dane zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. z 2021 r. poz. 779), składanym przez wprowadzającego za pośrednictwem bazy danych o odpadach, produktach oraz gospodarowaniu odpadami (BDO).

Z poważaniem

Z up. Ministra

Jacek Ozdoba
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.